

PASAJE SCRIPTURISTICE LEGATE DE STABILITATEA (IMOBILITATEA) PĂMÂNTULUI

Dacă se poate spune cu dreptate că Scriptura nu indică nicăieri riguros faptul că pământul se găsește în mijlocul universului, în schimb se arată clar că el este *nemișcat* (geostatic). Se exclud în textele referitoare la aceste lucruri, categoric, orice fel de mișcare de rotație, fie una zilnică în jurul axei sale, fie orbitală anuală în jurul soarelui. Aceste mișcări ale pământului, nu au, după cum vom vedea în continuare, nici un sens, nici teologic, nici fizic, nici astronomic, fiind niște presupuneri ale unor gânditori ce au căutat explicații alternative la cele scripturistice și patristice. Pasaje scripturistice se găsesc în mai mulți Psalmi:

„Și se iviră izvoarele apelor și se descoperiră *temeliile lumii*, de certarea Ta Doamne, de suflarea duhului urgiei Tale.” (Psalmul 17, 15)

«Pre mări l-a întemeiat pre el» (Psalmul 23, 2)

«Eu am întărit stâlpii lui» (Psalmul 74, 3)

„La pământ *întemeia pre dânsul în veac*.” (Psalmul 77, 75)

„Pentru *că-și întări lumea, care nu se va clăti*.” (Psalmul 92, 2)

„Ziceți întru limbi că Domnul au împărățit! Pentru că au isprăvit lumea, *care nu se va clăti*; judeca-va noroadele cu dreptate.” (Psalmul 95, 10)

„De-nceput Tu, Doamne, *pământul ai întemeiat* și faptele mâinilor Tale sunt cerurile.” (Psalmul 101, 25)

„Cela ce *întemeiază pământul pre întemeierea lui*, nu se va pleca în veacul veacului.” (Psalmul 103, 5 „Psalmul lui David pentru alcătuirea lumii”)

Și pentru ca să nu rămânem fixați ca neoprotestanții în înțelesul strict literal al cuvintelor, vom aduce și tâlcuirea Fericitului Teodoret al Cirului:

„5. *Cela ce întemeiază pământul pre întemeierea lui*.

Iar Achila și Simmah (grăiesc): „peste șederea lui”.

nu se va pleca în veacul veacului.

Pentru că, *întemeindu-l pe dânsul, peste sine însuși, i-a dat lui nemișcarea*, și așa va rămâne câtă vreme va voi El. Așa zice și aiurea: «*spânzurând pământul peste nimic*.»

Psalmul 118, 90: „Întemeiat-ai pământul și rămâne”

Fericitul Teodoret: „*Întemeiat-ai pământul și rămâne*”

Cu rânduiala Ta rămâne ziua,

Pământului i-ai dat *statornicie pentru prea-multă vreme. Și a rămas după cum i-ai poruncit.*”

«Celui ce au întărit pământul preste ape» (Psalmul 135, 6)

„Atunci a grăit Iisus către Domnul în ziua, în care au dat Dumnezeu pre amoreu supus fiilor lui Israil, când i-au bătut pre ei la Gavaon, și s-au surpat dela fața fiilor lui Israil; și a zis Iisus: *să stea soarele spre Gavaon și luna despre valea Aialonului. Și au stătut soarele și luna, cu starea până când au făcut Dumnezeu izbândă asupra vrăjmașilor lor. Au nu este aceasta scrisă în Cartea dreptului? Și a stătut soarele în mijlocul cerului, și n-a mers către apus cu sfârșitul unei zile. Și nici mai înainte, nici după aceea n-a fost zi ca aceasta ca să asculte Domnul de cuvântul omului...*” (Iisus Navi, X, 12-14).

„*Soarele și luna stătu întru rânduiala ei; întru lumină zvârliturile Tale vor merge spre lumina fulgerului armelor Tale.*” (Avvacum, III, 10).

„Cine mai nainte de el au stătut așa? Pentru că pre vrăjmași Domnul singur i-au adus. Au nu în mâna Lui *s-a înturnat soarele și o zi s-a făcut spre două?* Chemat-a pre El Preanalt Puternic, necăjindu-l pre el vrăjmașii după împrejur” (Înțelepciunea lui Iisus Sirah 46, 4-6)

„Și a zis Ezechia către Isaia: «Ce semn este că mă va însănătoși Domnul, și mă voi sui în Casa Domnului în ziua a treia?» Și a zis Isaia: «Acest semn va fi ție de la Domnul, că va face Domnul cuvântul, care au grăit: *vrei să meargă umbra zece trepte înainte, au să se întoarcă zece trepte înapoi?*» Și a zis Ezechia: «ușor este a abate umbra zece trepte, nu așa, ci să se *întoarcă umbra zece trepte înapoi*». Și a strigat Isaia proorocul către Domnul, și *s-a întors umbra de la semn înapoi zece trepte.*” (4 Împărați XX, 9-11)

„Și iată semnul care ți se va da ție de la Domnul că El Își va împlini cuvântul Său: «Iată voi întoarce umbra cu atâtea linii pe care soarele le-a străbătut pe ceasornicul lui Ahaz, să zic cu zece linii». *Și soarele s-a dat înapoi cu zece linii pe care el le străbătuse.*” (Isaia XXXVIII, 7-8)

„Și așa întru bătrânii boierilor, cei ce s-au trimis de la Vavilon către dânsul să întrebe de dânsul *semnul carele s-au făcut pre pământ*, și-l lăsă pre dânsul Domnul ca să-l ispitească pre el, să știe cele de la inima lui.” (II Paralipomena 32, 31)

„Gol e iadul înaintea Lui, și nu este învelitură pierzării Lui. Întinzând crivățul peste nimic, *spânzurând pământul peste nimic*;" (Iov XXVI 5-6)

„Celui ce au întărit pământul pre nimic" (Iov XXVI, 7)

„Unde ai fost când *puneam temeiul* pământului? Și-Mi spune Mie, de știi pricepere: Cine au pus măsurile lui, de știi? Sau cine e acela ce au adus funii peste dânsul? Pre ce sunt *stâlpii lui înfipti?*..." (Iov XXXVIII, 4-8)

„Veseliți-vă, ceruri, căci au miluit Dumnezeu pre Israil; trâmbițați, *temeliile pământului*, strigați, munții, veselie, dealurile și toate lemnele ce-s întru ele, că au mântuit Dumnezeu pre Iacov, și Israil să va mări. Așa zice Domnul, Cella ce mântuiește pre tine și te frământă din pânțece: «Eu - Domnul, Cella ce săvârșește toate, întins-am cerul singur și am *întărit pământul*...

Și mâna Mea a *întemeiat pământul*, și dreapta Mea a întărit cerul.»" (Isaia 13, 10, 13; 44, 23- 24; 48, 13)

„Dumnezeu cu înțelepciunea *întemeie pământul* și găti cerurile cu mintea... Când gătea cerul, eram de față cu El -; când osebea scaunul Său peste vânturi, când tari făcea pre cei de sus nori, și cum tari punea izvoarele celui de sub cer, când punea mării cercetarea Lui, și apele nu vor trece gura lui, și *tari făcea temeliile pământului*." (Pildele lui Solomon III, 19; VIII, 27-29)

„Neam merge și neam vine, și *pământul în veac stă*." (Eclesiastul I, 3-5)

Cu voia lui Dumnezeu rămâne, dar, neclătinat pământul și *«stă în veacul veacului»* ” (Eclesiastul I, 4)

„Părinte, pre care ai dat Mie, voi ca, unde voi fi Eu, și aceia să fie cu Mine, ca să vadă mărirea Mea care ai dat Mie, căci M-ai iubit pre Mine mai nainte de *izvodirea*¹ lumii." (Ioan XVII, 24)

«întemeiat-a pământul pe tăria lui și nu se va pleca în veacul veacului» (Psalm 103, 5).

«Eu am întărit stâlpii lui», (Psalm 74, 3)

„Și: Tu de-nceput, Doamne, *pământul ai întemeiat*" (Evrei I, 10)

Singurul caz excepțional de mișcare a pământului este cutremurul. Dar în nici un caz nu este vorba de o rotație, de vreun fel permanentă, ci de o clătinare temporară:

«Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură» (Psalm 103, 32)

«Încă o dată Eu clatin pământul» (Agheu II, 7)

«Domnul îl zguduie din temelii, iar stâlpii lui se clatină». (Iov 26, 6-8)...

2 Regi XXII, 8; 1 Paralipomena XVI, 30; Iov IX, 6; Psalmul 59, 2; 76, 18; Isaia 13, 10, 13; 24,18.

Întemeierea, creația